

»podati obžalobu« v odst. 2. nemohou však býti vykládána jinak než v odst. 3.

Výklad těchto slov ve smyslu »návrhu na stíhání« lze opřít také o dikci užívanou v trestním zákoně a trestním řádě. Tak označuje § 530 tr. z. návrh na stíhání slovy »Klage führen«. Ve stejném smyslu mluví také § 2 tr. ř. o »podání soukromé obžaloby«; § 46 tr. ř. užívá v odst. 2. slova »obžaloba« ve smyslu trestního stíhání vůbec a v odst. 3. činí přesný rozdíl mezi »obžalovacím spisem« a »obžalobou«. Stejně rozlišuje trestný poriadok mezi »obžalobou« (§§ 2 a 41) a »obžalovacím spisem« (na př. § 45, odst. 4 a § 276). Také řada vedlejších zákonů užívá slova »obžaloby« ve stejném smyslu, na př. § 31, odst. 2 a § 32, odst. 2 zák. č. 239/1924, § 14, odst. 3, zák. č. 241/1924 a § 50 zák. č. 218/1926 Sb. z. a n.

Podle důvodové zprávy k vládnímu návrhu zákona proti nekalé soutěži mají býti § 34, odst. 2 sjednoceny předpisy o lhůtě, do které jest podati obžalobu. Tím jsou zřejmě míněny lhůty k stíhání, a to šestinedělní lhůta podle § 530 tr. z. a tříměsíční lhůta podle § 112 tr. por., resp. § 12 slov. přest. zák.

Proti výkladu § 34, odst. 2 ve smyslu formálního spisu obžalovacího mluví též neuspokojivé důsledky, ke kterým by tento výklad nutně vedl a které nemohly býti zákonodárcem zamýšleny. V šestinedělní lhůtě počínající dnem, kdy se oprávněný dověděl o trestném činu a o tom, kdo jej spáchal, nebude často možné — i když návrh na stíhání byl podán bez průtahů — vyjasnit věc dostatečně pro podání obžalovacího spisu. Přípravné vyhledávání nebo vyšetřování (které v § 103, č. 3 b tr. por. u soukromožalovatelných činů je zpravidla předepsáno), nebude snad ještě v této lhůtě skončeno a bylo by zcela neúčelné, nutit soukromého žalobce, aby za tohoto stavu podal obžalovací spis, který by snad musil býti podle § 211 tr. ř. prozatím zamítnut. Také byl by zákon o nekalé soutěži v tomto případě musil upravit poměr k § 112 tr. ř. a § 276 tr. por. určujícím postup po skončeném vyšetřování a lhůty ku podání obžalovacího spisu. Tato ustanovení zůstala však zřejmě v platnosti také pro obor zákona o nekalé soutěži (srv. § 53 odst. 5).

Změna některých ustanovení trestních zákonů a trestních řádů byla provedena zákonem ze dne 21. března 1929, č. 31 Sb. z. a n., jenž nabyl účinnosti dnem 1. dubna t. r. Zákon zvyšuje především peněžitě částky rozhodné pro posouzení, zdali soudně trestný čin je zločin, přečin nebo přestupek nebo pro trestní sazbu, zpravidla na desetinásobek. Z výjimek pro obvod platnosti trestního zákona z r. 1852 je nejdůležitější ustanovení

o § 1 zákona z 25. května 1883 č. 78 ř. z. proti maření exekuce, kde částka 100 Kč zvýšena na 2000 Kč. Pro přestupky §§ 460, 461, 464 zák. č. 117/1852 ř. z. a § 1 zák. proti maření exekuce zvýšeno minimum trestní sazby na 14 dnů vězení, převyšuje-li hodnota věci nebo výše škody 1000 Kč. Současně byly zvýšeny sazby peněžitých trestů, pořádkových trestů a pokut (na pětinásobek) jakož i stavovských kárných trestů (advokátských, notářských). Naléhavé potřebě bylo vyhověno sjednocením dosavadních roztříštěných a kusých ustanovení o náhradním trestu na svobodě za nedobytný trest peněžitý. Náhradní trest nebude vůbec ukládán vedle trestu smrti nebo aspoň patnáctiletého trestu na svobodě. Uloží-li soud trest peněžitý vedle trestu na svobodě, vyměří náhradní trest stejným druhem trestu jako uložený hlavní trest na svobodě, jinak uloží náhradní trest vězení. K základní zásadě, že doba náhradního trestu na svobodě má býti stanovena podle zavinění, a to za každých 10 až 100 Kč uloženého trestu na penězích jedním dnem trestu na svobodě, připojuje zákon řadu dalších výhrad. Týchž zásad dlužno užití o přeměně peněžitého trestu v trest na svobodě podle § 260 a tr. z. z r. 1852. — Ustanovení zákona přesunou značnou část dosavadní agendy sborových soudů I. stolice na soudy okresní. Zákon snaží se proto uleviti okresním soudům jednak rozšířením možnosti vydati trestní příkaz, jednak tím, že odpadá nutnost sepsati odůvodnění odsuzujícího rozsudku vyhlášeného v přítomnosti obviněného, jestliže osoby oprávněné užití proti rozsudku opravného prostředku se ho výslovně zřekly nebo jej neopověděly včas. Sepisání osvobozujícího rozsudku může býti nahrazeno v takovém případě záznamem, ve kterém se s poukazem na trestní oznámení stručně vyznačí, z kterého důvodu byl obviněný zproštěn. Kdežto ostatní ustanovení zákona jsou definitivní, jest účinnost úlevy v písemném vyhotovování rozsudků okresních soudů omezena do 31. prosince 1931. Do téže doby byla prodloužena platnost dosavadních ustanovení zák. č. 1/1920, č. 471/1921 a č. 259 z r. 1923 Sb. z. a n., pokud připouštějí v řízení před soudy sborovými užití nižší trestní sazby a odkázati trestní věc před samosoudce. Nová ustanovení procesní platí obdobně pro soudy vojenské. — Vyslovili jsme nedávno pochybnosti o některých ustanoveních, která zákon přinesl (Právník 1929, str. 62) a nyní nezbyvá leč vyčkati výsledků jeho provádění. Bylo by si zejména přáti, aby úleva soudům, o kterou se zákon pokouší, nebyla draze vykoupena dalším zmírněním trestní represe, bez tak značně ochablé. Sluší ještě připomenouti, že zákon je datován 21. březnem, příslušná částka Sbírky zákonů a nařízení byla

vydána 27. března a poněvadž zákon nabývá účinnosti již 1. dubnem, stačil sotva čas, aby výtisky zákona byly do odlehlejších končin republiky včas doručeny. Opakoval se i v tomto případě zakořeněný zlovyk otáletí s uzákoněním zákonných opatření až do posledního okamžiku časově omezené platnosti zákonů, které mají býti změněny.

Úmluvy mezi republikou Československou a republikou Řeckou: 1. o vzájemné právní ochraně a právní pomoci ve věcech občanských a obchodních, jakož i ve věcech pozůstalostních; 2. o uznání a výkonu soudních rozhodnutí; 3. o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních byly publikovány ve Sbírce zákonů a nařízení pod. č. 40—42.

Nový komentář obecného knihovního zákona. Nákladem Československého Kompasů, akc. společnosti tiskařské a vydavatelské v Praze-Smíchově, vyjde v nejbližší době komentované vydání *Obecného knihovního zákona* (ze dne 25. července 1871, č. 95 ř. z.) jako další svazek komentovaných zákonů čsl. republiky. Vydání upravil Antonín Hartmann, odborový přednosta ministerstva spravedlnosti, jehož vydání zákonů (Exekutivních řádů, Nesporného řízení, Jednacích řádů a j.) došla obliby. Vydání knihovního zákona obsahuje příslušné další předpisy, zejména knihovní návod, zákony a nařízení o zakládání nových pozemkových knih, zákon o železniční knize, předpisy o horní knize, o dělení parcel, katastrální zákon (ze 16. prosince 1927, č. 177 Sb. z. a n.); jest komentováno nařízeními a výnosy vydanými až do poslední doby, které se týkají uvedených materiálů a stejně rozhodnutími nejvyšších soudů. Vydání bude zajisté opět vítanou pomůckou všem právníkům a soukromníkům, kteří se obírají knihovními věcmi a spolu bude doplňkem »Sbírky vzorců knihovních žádostí a usnesení« vydané JUDr. Jos. V. Bohuslavem a Ant. Hartmannem ve Státní tiskárně v Praze. Vydavatel hleděl opatřiti překlad starších zákonů vydaných původně jako autentický text německy, jakož i nařízení a výnosů, co možná správný, český a spolu věcně přesný. Jak uspořádáním, tak i tímto zněním vyhovuje plně nutné potřebě praktické.